

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. června 2016 samosoudkyní Mgr. Annou Ryšánkovou **t a k t o:**

Obžalovaný

L [REDACTED] **K** [REDACTED]

nar. [REDACTED] OSVČ, trvale bytem [REDACTED]

je v i n e n, ž e

dne 01.10.2015, ve 20:50 hodin, v levém jízdnímu pruhu rychlostní silnice R1, v katastru obce Zlatníky-Hodkovice, okr. Praha-západ, ve směru od dálnice D1, řídil, maje po předchozím požití alkoholických nápojů 1,89 g/kg alkoholu v krvi, ve stavu, kdy nebyl schopen bezpečně ovládat řízení motorového vozidla, osobní automobil tov. zn. [REDACTED] a v km 3,096 této komunikace nevěnoval pozornost řízení a vzniklé dopravní situaci a s vozidlem přešel do pravého jízdního pruhu, kde přední částí vozidla narazil do levé zadní části návěsu tov. zn. [REDACTED] připojeného k tahači tov. zn. [REDACTED] řízeného P [REDACTED] D [REDACTED] nar. [REDACTED] přičemž v důsledku tohoto vzájemného střetu bylo jeho vozidlo odhozeno na středová betonová svodidla a od těchto bylo odhozeno zpět do pravého jízdního pruhu, kde bočně narazilo do tahače [REDACTED], načež s vozidlem zastavil až v odstavném pruhu při pravé krajnici, čímž poškozené M [REDACTED] D [REDACTED], nar. [REDACTED] způsobil škodu ve výši 113.900,- Kč, poškozené společnosti Vrzal, s. r. o., IČ: 27768074, způsobil škodu ve výši 109.800,- Kč a poškozenému Ředitelství silnic a dálnic ČR, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, způsobil škodu ve výši 7.000,- Kč,

t e d y

úmyslně vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil tímto činem dopravní nehodu a větší škodu na cizím majetku,

č í m ž s p á c h a l

prečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 274 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 10-ti (deseti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se mu výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku **se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 42-ti (čtyřiceti dvou) měsíců.**

Podle § 67 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku **se ukládá peněžitý trest ve 50-ti denních sazbách po 400,- Kč, tj. celkem ve výši 20.000,- Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku **se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, dále obviněnému ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í:

Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je blíže specifikován ve výrokové části tohoto rozsudku. Po vyhodnocení všech důkazů, a to jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, se zřetelem na ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, za situace, kdy soud zároveň shromáždil dostatek podkladů pro své rozhodnutí, tedy dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného a z citovaných důkazů má za prokázané, že jmenovaný se dopustil trestné činnosti uvedené v podané obžalobě způsobem, který je tam popsán. Vycházel přitom, kromě vyjádření obžalovaného, z výpovědí svědků D ■■■ a Ř ■■■ které byly se souhlasem stran přečteny u hlavního líčení, kdy o věrohodnosti svědků nebyl důvod jakkoliv pochybovat, neboť se jedná o osoby, které k obžalovanému nemají bližší vztah, a dále z důkazů listinného charakteru.

Nevyhověl naopak návrhu obhajoby na doplnění dokazování výsledkem svědků P ■■■ T ■■■ a M ■■■ D ■■■ když věc bylo možno spolehlivě rozhodnout na podkladě důkazů níže citovaných a nelze očekávat, že výpovědi těchto osoby by přinesly nové, relevantní údaje pro objasnění průběhu skutkového děje (ostatně nehodě jako takové ani okamžikům bezprostředně jí předcházejícím nebyli osobně přítomni).

Obžalovaný L ■■■ K ■■■ v rámci přípravného řízení využil svého práva a k věci se nevyjádřil, před soudem uvedl, že na nehodu si nepamatuje, pouze ví, že odmítl dechovou zkoušku, záchranáři ho naložili do sanitky a poté zřejmě omdlel.

Pokud jde o alkohol zjištěný v jeho krvi v rámci vzorku, který mu byl odebrán při ošetření v souvislosti s utrpěným zraněním, jeho přítomnost v krvi nebyl schopen vysvětlit. K vozidlu ■■■ ze kterého byl vyproštěn, uvedl, že toto patří M ■■■ D ■■■ jak k němu přišel, nedokázal upřesnit. Konečně k nehodě samotné uvedl, že je to jeho vina, proto by měl zájem finančně podpořit oběti trestné činnosti.

Řidičský průkaz má od 20-ti let, za tu dobu byl postižen za přestupek, jednalo se o překročení nejvyšší dovolené rychlosti.

Za situace, kdy obžalovaný nepopíral, že řídil vozidlo uvedené v obžalobě, ze kterého ho také vyprostili **svědci P** ■ ■ ■ **D** ■ ■ ■ a **T** ■ ■ ■ **Ř** ■ ■ ■ se tedy soud zaměřil na otázku, zda tak činil pod vlivem alkoholu ve stavu, kdy nebyl schopen jeho řízení bezpečně ovládat, přičemž i v této otázce dospěl ke kladnému závěru.

Předně je třeba konstatovat, že v dané věci neměl soud k dispozici výsledky dechové zkoušky, o tom, že obžalovaný dechovou zkoušku odmítl, není pochyb a uvedený přístup je zachycen i v úředním záznamu, který o nehodě zpracoval policista **M** ■ ■ ■ **D** ■ ■ ■ proto také soud nepovažoval za nezbytné uvedeného policistu vyslechnout, pokud obhajoba požadovala, aby uvedené potvrdil.

Skutečnost, že obžalovaný byl ovlivněn alkoholem, je ovšem spolehlivě prokázána jednak **úředním záznamem o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky**, dle kterého byl obžalovaný bezprostředně po nehodě nervózní a agresivní, měl podrážděnou náladu a nekoordinovaně se pohyboval, měl nejistý postoj a chůzi, zarudlé oči a byl z něj cítit alkohol, což odpovídá také **protokolu o nehodě v silničním provozu a úřednímu záznamu** zpracovaného **M** ■ ■ ■ **D** ■ ■ ■, policistou, který u nehody zasahoval, a který uvedl, že obžalovaný silně páchl po alkoholu, stejně jako z vyjádření svědka **Ř** ■ ■ ■ Konkrétní hodnota alkoholu v krvi obžalovaného pak byla zjištěna při odběru krve, kdy mu dle **protokolu o lékařském ošetření při ovlivnění alkoholem** byla zjištěna hladina 1,89 g/ kg alkoholu v krvi.

Pakliže obhajoba namítala, že vzorek krve byl zajištěn způsobem odporujícím zákonu, neboť obžalovaný odmítl podrobit se po nehodě dechové zkoušce a zejména posléze nedal ani výslovný souhlas s odběrem krve (omdlel), proto k němu nelze přihlídnout, nemohl se soud s uvedenou námitkou ztotožnit.

Jakkoliv Listina základních práv a svobod v čl. 7 odst. 1 zaručuje každému, mimo jiné, nedotknutelnost osoby, tamtéž současně připouští omezení nedotknutelnosti osoby v případech stanovených zákonem. V této souvislosti je pak třeba poukázat na ustanovení § 114 odst. 2 tr. řádu, které, též uvádí, že, je-li k důkazu třeba provést zkoušku krve nebo jiný obdobný úkon, je osoba, o kterou jde, povinna strpět, aby jí lékař nebo odborný zdravotnický pracovník odebral krev nebo u ní provedl jiný potřebný úkon, není-li spojen s nebezpečím pro její zdraví. V případě nesplnění uvedené povinnosti může být postižena uložením pořádkové pokuty ve smyslu ustanovení § 66 tr. řádu. Citovaná ustanovení se však neuplatní v případě, kdy byl obžalovaný v důsledku zranění při dopravní nehodě v době odběru krve v bezvědomí, a nemohl proto odmítnout tento úkon z důvodu nebezpečí pro jeho zdraví, ani nemohl být vyzván k podrobení se tomu úkonu a být poučen na následky nevyhovění (viz. rozhodnutí Nejvyššího soudu 7 Tdo 88/2011). Jestliže obžalovanému byla za takových okolností odebrána krev k provedení zkoušky, nemohlo tak dojít k zásahu do jeho tělesné integrity ve smyslu článku 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť šlo o případ stanovený zákonem.

Kromě toho obžalovaný před soudem nenamítal nějaké nebezpečí pro jeho zdraví, které by mu z provedení odběru krve hrozilo a vzhledem k jeho zraněním po nehodě bylo v zájmu jeho zdraví každopádně třeba provést jeho vyšetření. Z **výměnného listu** vystaveného Fakultní nemocnicí v Motole dne 01.10.2015 je zároveň patrné, že obžalovanému byl v čase 22:05 hodin odebrán vzorek krve, který byl později právě na žádost policejního orgánu vyšetřen, přičemž uvedený úkon provedl MUDr. Jiří Zika. Odběr krve tak byl proveden v rámci lékařského vyšetření (příjetí obžalovaného k ošetření po nehodě), osobou kvalifikovanou, která byla schopna posoudit i otázku případného zdravotního rizika plynoucího z vyšetření. Přitom ve vztahu k odběru krve z výše uvedeného ustanovení vyplývá, že dotčená osoba je povinna jej strpět, není-li spojen s nebezpečím pro její zdraví.

Lze tedy uzavřít, že výsledek zkoušky na alkohol v odebrané krvi nebyl produktem důkazu získaného nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení, takže byl nepochybně důkazem použitelným (viz. také náleží Ústavního soudu I. ÚS 1605/09) a zjištěná hodnota výrazně převyšovala jedno promile, což je hodnota ještě obecně tolerovaná jako hraniční pro jednání naplňující toliko intenzitu přestupku, přičemž i charakter nehodového děje napovídá tomu, že obžalovaný nebyl schopen bezpečně jízdu ovládat. Z provedeného dokazování přitom nevyplývá, že by jmenovaný měl jakýkoliv vážný důvod řídit, byl např. v ohrožení života, apod.

Závěr o jeho vině je konečně objektivizován i provedenými listinnými důkazy, kdy je možno poukázat na již zmíněný protokol o nehodě v silničním provozu včetně **doplňku, plánek místa dopravní nehody a relevantní fotodokumentaci**.

Pokud jde o vzniklou škodu, mohl soud vycházet z **odborného vyjádření, ohledání a fotodokumentace**.

Dalším dokazováním, zaměřeným na osobu obžalovaného, pak soud z **opisu rejstříku trestů** zjistil, že jmenovaný zde má šest záznamů, ne ke všem však lze přihlídnout. V **evidenční kartě řidiče** má obžalovaný celkem tři záznamy a sedm trestných bodů. V místě bydliště byl dle **zprávy** letos postižen pro přestupek.

Pokud jde o **právní posouzení** jednání obžalovaného, je nutno kvalifikovat ho podle **ustanovení § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku**, které uvádí, že kdo vykonává ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti, a dále, že odnětím svobody na šest měsíců až tři léta, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 havárii, dopravní nebo jinou nehodu, jinému ublížení na zdraví nebo větší škodu na cizím majetku nebo jiný závažný následek.

Svým jednáním tak obžalovaný bezpochyby naplnil **formální znaky skutkové podstaty trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky**, a to jak po **stránce objektivní**, kdy bylo prokázáno, že pod vlivem alkoholu řídil vozidlo, tak také **subjektivní**, nejméně v intencích ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, přitom v daném případě se jedná o přečin v intencích ustanovení § 14 odst. 2 tr. zákoníku.

Společenská škodlivost jeho jednání je pak **určována** zejména **povahou a závažností spáchané trestné činnosti**, pro které mají **podstatnou důležitost** především **význam chráněných zájmů, které byly trestnou činností obžalovaného dotčeny**-tedy zájem na ochraně bezpečnosti silničního provozu a na ochraně života a zdraví jeho účastníků. Dále je nutno uvážit i **způsob provedení činu**-tedy nezodpovědné jednání obžalovaného, pokud usedl za volant ovlivněn alkoholem, a jeho **následky**-kdy jen šťastnou shodou okolností nedošlo v důsledku opilosti obžalovaného k závažnějším škodám na majetku či dokonce k tragickým následkům na zdraví a na životě. Konečně bez významu není ani **osoba pachatele**-kdy obžalovaný již byl trestán, a míra jeho **zavinění**.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** ukládaného za prokázanou trestnou činnost vycházel soud z ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku, kdy zohlednil povahu a závažnost činu pro společnost, osobní, rodinné, majetkové i jiné poměry obžalovaného, přihlídl k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy i k jeho chování po činu a též se zabýval okolnostmi polehčujícími a přitěžujícími dle ustanovení § 41 a 42 tr. zákoníku.

Obžalovanému tak polehčuje částečné doznání, za přitěžující okolnost soud považoval skutečnost, že u obžalovaného se nejedná o první prohřešek v dopravě ani proti trestnímu zákonu.

Po opětovném důkladném uvážení všech výše uvedených skutečností, když zároveň od doby vydání trestního příkazu nedošlo k zásadní změně okolností rozhodných pro posouzení věci, mu proto soud uložil **trest odnětí svobody ve výměře deseti měsíců**, tedy při dolní hranici zákonem stanovené trestní sazby, přičemž obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře šesti měsíců až tří let, jehož výkon uloženého trestu mu pak byl, v souladu s ustanovením § 81 odst. 1 tr. zákoníku a ustanovením § 82 odst. 1 tr. zákoníku, **podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let**, a též **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře tří let**.

Soud má v tomto konkrétním případě za to, že na obžalovaného, který před soudem nestojí poprvé, lze ještě působit takovýmto trestem výchovného charakteru za současného stanovení přiměřeně dlouhé zkušební doby, během které bude mít možnost prokázat, že je schopen vést řádný život, nedopustí se žádného protiprávního jednání, kterým by nepochybně dal podnět k přeměně uloženého trestu na trest nepodmíněný, čímž zároveň přesvědčí o tom, že se z uložených trestů již opravdu poučil a do budoucna nebude své selhání opakovat, a lze mu tedy ještě poskytnout dobrodiní podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody.

Pokud pak obžalovaný jako řidič zásadním způsobem selhal, když řídil motorové vozidlo, ačkoliv byl pod vlivem alkoholu, byl mu uložen také **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání čtyřiceti dvou měsíců**, jelikož je nutné, aby byl z provozu na pozemních komunikacích na nějakou dobu sankčně vyrazen. Ve výměře trestu přitom soud zohlednil nově alespoň částečné obžalovaného a tento ukládal v první polovině jeho možné výměry.

Konečně soud uzavřel, že shora popsané tresty je vhodné doplnit též **trestem peněžitým v celkové výši 20.000,- Kč**, neboť obžalovaný je postihován pro přečin, když nepodmíněný trest soud zároveň neuložil a počet denních sazeb byl určen s přihlédnutím k povaze a závažnosti posuzovaného jednání a výše denní sazby je adekvátní příjmům deklarovaným obžalovaným. Pro případ že by trest nebyl vykonán, stanovil soud jako **náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců**.

Účelem takových trestů je zejména snaha po nápravě obžalovaného tak, aby napříště byl schopen respektovat běžně uznávaná společenská pravidla, mezi která nepochybně patří i respektování i pravidel silničního provozu, a vyvaroval se protiprávního chování a zároveň odpovídají i principu generální prevence, kdy je nutno dát případným dalším pachatelům obdobné trestné činnosti jasně najevo, že takové jednání nelze tolerovat a že bude důsledně postihováno.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu Praha-západ), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudkem napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu Praha-západ rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Praze dne 30. června 2016

Mgr. Anna Ryšánková, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lucie Vojtěchovská

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4.10.2016 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 4.10.2016, čj. 10To 435/2016-174

Doložku připojila dne 21.11.2016 Růžena Kalinová